

İmana Giden Yol

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Gal 3:21–25; Lev 18:5; Rom 3:9–19; 1Ko 9:20; Rom 3:1, 2; 8:1–4.*

HATIRLAMA METNİ: “Oysa İsa Mesih’e olan imana dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor” (*Galatyalılar 3:22*).

Posta güvercinleri, uzun zamandan beri bir günde yüzlerce kilometre uçabilme ve inanılmaz bir kesinlikle varış noktalarını bulma kabiliyetleriyle tanınır. Ancak en iyi güvercinlerin bile bazen yollarını şaşırıp başlangıç noktasına hiç gelemedikleri olmuştur. En kötü olay ise, İngiltere’de yaklaşık yirmibin güvercinin (bir milyar TL değerinde) bir daha hiç yuvalarına dönmemiş olmasıdır.

Çoğumuzun bir şekilde tecrübe ettiği gibi, yönünü şaşırarak veya kaybolmak hoş bir şey değildir. İçimizi korku ve endişeyle doldurur; aynı zamanda bizleri paniğe de sürükler.

Aynı şey ruhsal alem için de geçerlidir. Mesih’i kabul ettikten sonra bile kaybolabilir, yolumuzu şaşırabilir ve hatta bir daha hiç Rab’be dönememe noktasına gelebiliriz.

Ancak iyi haber şudur ki, Allah bizleri kendi başımıza bırakmadı. Müjde’de açıklandığı gibi, imana giden yolun haritasını çizdi ve bu yol yasayı da içermektedir. Birçok insan yasayı müjdeden ayırmaya gayret eder; hatta bazıları bunları karşıt şeyler olarak görürler. Bu görüş sadece hatalı değil, trajik neticelere de sahiptir. Yasa olmaksızın, hiçbir zaman müjdeye sahip olamayız. Yasa olmadan müjdeyi anlamak gerçekten çok güçtür.

*12 Ağustos Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Yasa ve Vaat

“Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı’nın vaatlerine aykırı mıdır?” (Gal 3:21).

Muhaliflerinin onun yorumlarının yasayı aşagılıyıcı bir görüş açısına sahip olduğunu veya yorumlarının Allah’ın vaatlerinin önceliği hakkında Musa ve Tevrat’ın örtülü bir eleştirisi olduğunu hisseden Pavlus, onların düşündüğü şu önemli soruyu sordu: “Kutsal Yasa’nın Tanrı’nın vaatlerine aykırı olduğunu mu söylüyorsunuz?” Pavlus buna katı bir “Hayır!” ile yanıt vermişti. Böyle bir neticeye varmak mümkün değildir, zira Allah kendisiyle çelişmez. Allah hem vaadi hem de yasayı vermiştir. Yasa vaatle çelişmez. İkisinin de genel olarak Allah’ın kurtuluş planı içerisinde farklı rolleri ve işlevi vardır.

Yasanın rolü hakkında Pavlus’un muhaliflerinin ne gibi yanlış fikirleri vardı? Gal 3:21’i, Lev 18:5, ve Yas 6:24 ile karşılaştırmak.

Bu insanlar yasanın kendilerine ruhsal bir yaşam verebileceğine inanmışlardı. Onların görüşleri, belki de yasanın Allah’ın antlaşmasına itaat ederek nasıl bir yaşam sürülmesini öngören Levililer 18:5 ve Yasa 6:24 gibi Eski Ahit pasajlarını yanlış yorumlamalarından ortaya çıkmaktaydı. Yasa, yaşamı antlaşma içerisinde düzenlemişti, fakat onlar yasanın, kişinin Allah ile ilişkisinin kaynağı olduğu sonucuna varmışlardı. Ancak Kutsal Kitap “can verme” kabiliyetinin, sadece Allah ve O’nun Ruh’u tarafından uygulanan bir kudret olduğu konusunda çok açıktır (2Kr 5:7, Neh 9:6, Yubanna 5:21, Rom 4:17). Yasa hiç kimseyi ruhsal olarak canlandıramaz. Ancak bu demek değildir ki, yasa Allah’ın vaatlerine karşıdır.

Yasanın yaşam verme yetersizliğini kanıtlamaya çalışan Pavlus Galatyalılar 3:22’de şöyle yazmaktadır, “Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor”. Romalılar 3:9–19’da ise Pavlus, Eski Ahit’ten çıkarılan ayet dizileriyle bizim ne kadar kötü olduğumuzu göstermektedir. Pasajlar gelişigüzel anlamda bir araya getirilmemiştir. Kalplerdeki günah problemiyle başlayıp—insan kalbine felaket getiren bencilce davranışlar—sonra da günahın yıkıcılığını ve nihayetinde onun evrenselliğini tarif eden ayetlere geçmektedir.

Vardığı nokta? Günahın boyutu ve yasanın sınırlılığından dolayı, sonsuz yaşam vaadi bizlere sadece Mesih’in bizim yerimize sadakati aracılığıyla gelebilir. Yine burada da Protestan reformunu ileri götüren bir gerçek vardır.

Yasa bizleri kurtarmasa da, ona bağlılık bize ne gibi büyük yararlar sağlar? Yani kendi yaşamında Allah’ın yasına itaat sayesinde ne gibi iyi şeyler tecrübe edindin?

“Yasa Altında Hapsedilmek”

Galatyalılar 3:23’de Pavlus “Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmiştik” diye yazmaktadır. “Biz” ifadesiyle, Pavlus Galatya inanlı topluluğundaki Yahudi inanlılara seslenmektedir. Onların yasadan haberleri vardı ve Pavlus Galatyalılar 2:15’den itibaren onlara özel olarak hitap etmişti. Bu durum, Galatyalılar 3:23’eki “biz” ile Galatyalılar 3:26’daki “siz” arasındaki zıtlıkta görülebilir.

Galatyalılar 3:23’de geçen “iman gelmeden önce” ifadesinin orijinal Grekçesi “*bu* iman gelmeden önce”dir. Pavlus, Mesih öncesi ve sonrası yasanın yerini karşılaştırdığından (*Gal 3:24*), “bu iman” büyük olasılıkla genel anlamda Hıristiyan inancını değil, İsa’nın bizzat kendisini ima etmektedir.

Pavlus, Mesih gelmeden önce Yahudiler’in “yasa altında” hapsedildiğini söylemektedir. “Yasa altında” ifadesiyle ne ima etmektedir? Gal 3:22, 23’ü Rom 6:14, 15; 1Ko 9:20; Gal 4:4, 5, 21; 5:18 ile karşı.

Pavlus, “yasa altında” ifadesini mektuplarında oniki kez dile getirmiştir. Bağlamına dayanarak, birkaç farklı çağrışıma sahip olabilirler.

1. *Kurtuluşun alternatif bir yolu olarak “yasa altında” (Gal 4:21).* Galatya’daki muhalifler itaat sayesinde yaşam verici doğruluğu kazanmaya çalışmışlardı. Ancak Pavlus’un da zaten açıkladığı gibi, bu olanaksızdır (*Gal 3:21, 22*). Pavlus’un daha sonra işaret ettiği gibi, yasa altında olmayı arzu etmekle, Galatyalılar gerçekten Mesih’i reddetmektedirler (*Gal 5:2–4*).

2. *Onun suçlaması altında olmak anlamında “yasa altında” (Rom 6:14, 15).* Yasa, günah için kefaret olamayacağından, onun ihlâli kesinlikle suçlanmayla sonuçlanacaktır. Bu, tüm insanlığın içinde bulunduğu durumdur. Yasa, bir hapisane gardiyanı gibi işlev görür, onu ihlâl eden herkesi hapseder ve onlara ölüm cezasını getirir. Yarınki çalışmamızda da göreceğimiz gibi *gardiyan* sözcüğü (*Gal 3:23*), bu pasajda Pavlus’un “yasa altında” ifadesinden ne anladığına işaret etmektedir.

Bununla ilişkili “yasa altında” olarak çevrilen Grekçe *ennomos* sözcüğünün gerçek anlamı “yasa içinde” olup, Mesih ile birlikte yasanın şartları içinde yaşamayı ifade etmektedir (*1Ko 9:21*). “Yasanın gereklerini yapmakla,” yani yasayı Mesih’ten ayırmaya çalışmakla, aklanmak olanaksızdır, zira sadece imanla aklananlar yaşayacaktır (*Gal 3:11*). Bu gerçek, yasayı geçersiz kılmıyor; sadece yasanın bizlere sonsuz yaşamı veremeyeceğini gösteriyor. Bunun için artık çok geç.

“Gardiyanımız” Olarak Yasa

Pavlus yasa hakkında iki temel hüküm veriyor: (1) yasa İbrahim'e yapılan vaadi geçersiz kılmıyor veya ortadan kaldırmıyor (*Gal 3:15–20*); (2) yasa vaade karşı gelmiyor (*Gal 3:21, 22*).

O halde yasa nasıl bir rol oynuyor? Pavlus onun “suçlardan dolayı” eklen-
diğini yazmaktadır (*Gal 3:19*), ve yasayla ilişkili olarak üç farklı sözcüğü ya
da ifadeyi açmaktadır: *hapsedilmek* (23. ayet), *tutuklu olmak* (23. ayet),
ve *eğitmen* (24. ayet).

Dikkatle ve duayla Galatyalılar 3:19–24'ü okuyun. Pavlus burada yasa hakkında ne söylüyor?

Birçok modern çeviri, Galatyalılar 3:19'da yasa hakkında Pavlus'un ifadesini tamamen olumsuz bir ifadeyle yorumlarlar. Fakat orijinal Grekçesi o kadar tek taraflı değildir. “Hapsedilmek” (23. ayet) olarak çevrilen sözcüğün Grekçesi aslında “korumak” demektir. “Hüküm altına alınmak” veya “yakalatmak” (*2Ko 11:32*) gibi olumsuz anlamlarda kullanılabilse de, Yeni Ahit'te genellikle olumlu anlamda “korunma” veya “himaye edilme” (*Flp 4:7, 1Pe 1:5*) anlamını yansıtır. Aynı şey “tutuklu olmak” (*Gal 3:23*) diye çevrilen sözcük için de geçerlidir. “Kapatmak” (*Yar 20:18*), “kuşatmak” (*Çıkış 14:3, Yşu 6:1, Yer 13:19*), “yakalamak” (*Luka 5:6*) veya “tutsak kılmak” (*Rom 11:32*) olarak da çevrilebilir. Bağlamına göre bu örneklerin de gösterdiği gibi, bu söz olumlu ya da olumsuz çağrışımlar yapabilir.

İsrail halkına (ahlâki ve törensel) yasanın ne yararı olmuştu? *Rom 3:1, 2; Yas 7:12–24; Lev 18:20–30*.

Pavlus yasa hakkında olumsuz şeyler söylemişse de (*Rom 7:6, Gal 2:19*), aynı zamanda onun hakkında olumlu şeyler de söylemiştir (*Bkz. Rom 7:12, 14; 8:3, 4; 13:8*). Yasa, Allah'ın İsrail'e yüklediği bir lanet değildi; tam tersine bir bereket olması niyetiyle verilmişti. Onun kurbanlık sistemi nihaî olarak günahı ortadan kaldıramıyordu, bunu yapabilen Mesih'e işaret ediyordu ve onun insan davranışlarını yönlendiren yasaları, İsrail'i diğer eski kültürleri yok eden birçok zaaftan korumuştur. Pavlus'un başka yerlerde yasa için olumlu yorumları ışığında, buradaki yorumlarını tamamen olumsuz olarak algılamak yanlış olur.

Yanlış kullanılan iyi şeyleri düşün. Örneğin hastalığa şifa vermek için yaratılan uyuşturucu, bazı insanlar tarafından kafayı bulmak için de kullanılabilir. Kendi yaşamında bu ilkenin hangi örneklerini gördün? İyi olan şeylerin kötüye kullanıldığını bilmek, Pavlus'un burada anlatmak istediği şeyi anlamamıza nasıl yardımcı olmaktadır?

Eğitmenimiz Olarak Yasa

Galatyalılar 3:23'de, Pavlus yasayı koruyucu ve himaye edici bir güç olarak tarif etmiştir. Buna benzer olarak 24. ayette ne ima ediyor?

“Eğitmen” olarak çevrilen sözcük, Grekçe *paidagogos* (pedagog) sözcüğünden gelmektedir. Bazı versiyonlarda “disipline eden”, “öğretici” ve hatta “gardiyân” olarak çevrilmesine rağmen, tek bir sözcük onun anlamını tam olarak yansıtmakta yetersiz kalır. *Paidagogos*, Roma toplumunda altı veya yedi yaşlarından ergenlik çağına gelinceye dek efendisinin oğullarını yetiştirmekle görevlendirilmiş bir köleydi. Onlara banyo yaptırmak, yemek yedirmek, giysilerini giydirmek ve her türlü tehlikelerden korumak gibi fiziksel ihtiyaçlarına yardımcı olmanın yanında, *paidagogos* efendisinin oğlunun okula gitmesinden ve ev ödevlerini yapmasından da sorumluydu. Buna ek olarak ondan sadece ahlâki değerleri öğretmek ve uygulamak değil, aynı zamanda çocukların kendi üzerinde de bu değerleri gerçekten öğrendiklerinden ve uyguladıklarından emin olması beklenirdi.

Bazı pedagoglar vesayeti altındaki çocuklar tarafından sevilmiş olsalar da, eski literatürler onların çok katı bir şekilde disiplin verici olduklarından bahsetmektedir. İtaati sadece sert davranışlar ve azarlamalarla değil, aynı zamanda kırbaç ve sopayla dövmekle de sağlamaktaydılar.

Pavlus'un yasayı bir pedagog olarak tarif etmesi, onun yasanın rolüne olan anlayışını açıklamaktadır. Yasa, günahı göstermek ve talimat sağlamak için eklenmişti. Bu vazifenin gerçek doğası, günahkârlar olarak bizleri azarlayıcı ve kınayıcı rolünden dolayı, yasanın aynı zamanda olumsuz yanını da ortaya çıkarmaktadır. Ancak bu “olumsuz” yönüne rağmen, Allah bunu bizim yararımıza kullanmaktadır, zira yasanın getirdiği kınama aynı zamanda bizleri Mesih'e yönlendiren güdüdür. Bu nedenle yasa ve müjde birbirine zıt şeyler değildir. Allah bunları bizim kurtuluşumuz için birlikte çalışacak şekilde tasarlamıştır.

“Bu Kutsal Yazı'da [Gal 3:24], Kutsal Ruh elçi aracılığıyla özellikle ahlâki yasadân bahsetmektedir. Yasa bizlere günahı gösterir ve Mesih'e olan ihtiyacımızı hissetmemizi sağlayarak, Allah'a tövbe etmekle ve Rabbimiz İsa Mesih'e olan imanımızla, af ve esenlik için O'na sığınmamıza neden olur.”—Ellen G. White, *Selected Messages*, Kitap 1, S. 234.

Davranışlarını, sözlerini ve düşüncelerini yasayla en son ne zaman karşılaştırdın? Şimdi yap, sadece yazılı yasayla değil aynı zamanda ruhsal olanla da (Mat 5:28, Rom 7:6). Kendini ne kadar iyi hissediyorsun? Yanıtın, Pavlus'un bu mektupta ima ettiği şey hakkında ne söylüyor?

Yasa ve İmanlı (Gal 3:25)

Birçok kişi Galatyalılar 3:25'deki Pavlus'un yorumunu, yasanın tamamen reddedilmesi olarak yorumlamışlardır. Ancak bu görüş, Pavlus'un Kutsal Kitap'ın başka yerlerinde yasa hakkındaki olumlu yorumlarının ışığında pek bir anlam taşımamaktadır.

O halde ne ima etmektedir?

Birincisi, bizler artık yasanın suçlaması altında değiliz (*Rom 8:3*). İnanlılar olarak Mesih'teyiz ve lütuf altında olmanın imtiyazından memnunuz (*Rom 6:14, 15*). Bu bizlere, bu süreçte yaptığımız hatalar için suçlanma korkusu olmadan Mesih'e bütün yüreğimizle hizmet etme özgürlüğünü verir. Bazı insanların Mesih'teki "özgürlük" olduğunu iddia ettikleri, artık yasaya itaat etmenin gerekli olmadığı yolundaki görüşten radikal bir şekilde farklı olan müjdedeki gerçek özgürlük ve bağımsızlık işte budur. Ancak yasaya itaatsizlik bir günahır ve günah da kölelikten başka bir şey değildir (*Yubanna 8:34*).

Romalılar 8:1–3'ü okuyun. Artık yasa tarafından suçlu bulunmamak ne demektir? Bu harika gerçek, yaşamımızı ne yönde etkilemelidir?

Mesih sayesinde affedilmiş olmanın neticesi olarak, yasayla olan ilişkimiz artık farklıdır. Artık O'nu hoşnut edecek şekilde bir yaşam sürmeye çağırıldık (*1Se 4:1*); Pavlus bunu Ruh ile yönlendirilme olarak anmaktadır (*Gal 5:18*). Bu ahlâki yasanın artık uygulanabilir olmadığı anlamına gelmiyor—bu hiçbir zaman söz konusu değildi. Yasanın günahı böylesine açıkça tarif ettiğini gördükten sonra böyle bir şey nasıl mümkün olabilir ki?

Aksine, yasa Allah'ın karakterinin bir sureti olduğundan, yasaya itaat etmekle O'nun karakterini yansıtmış oluruz. Fakat bundan başka, sadece birtakım kuralları değil, yasanın hiçbir zaman kendi başına yapamayacağı şeyi bizler için yapan İsa'nın örneğini izleriz: O yasayı yüreklerimize yazdı (*İbr 8:10*) ve yasanın adil taleplerinin bizim içimizde gerçekleşmesini mümkün kıldı (*Rom 8:4*). Bu demektir ki, İsa ile olan ilişkimiz sayesinde yasaya daha öncesinde olmadığı kadar itaat etme gücüne sahip oluruz.

Romalılar 8:4'ü okuyun. Pavlus burada ne söylemektedir? Burada açığa çıkan vadi kendi yaşamında nasıl gördün? Aynı zamanda, ne kadar olumlu değişiklikler yaşamış olsan da, kurtuluş neden hep başka bir şeye değil de, Mesih'in bizim için yapmış olduğu şeye dayanmak zorundadır?

EK ÇALIŞMA: “Galatyalılar’daki yasa konusunda bana soruldu. Hangi yasa bizleri bir eğitmen olarak Mesih’e getirir? Yanıtlıyorum: Hem törensel olanlar hem de on emrin ahlâki prensipleri.

“Mesih tüm Yahudi idaresinin temeliydi. İsa Mesih’in kanıyla kurtulmak için Mesih’e işaret eden kurbanlık sunuları kabul etmeyen Kayın’ın Allah’ın planını reddetmesinin bir sonucu olarak Habil ölmüştü. Tüm seremoni Allah tarafından hazırlanmış ve Mesih de tüm sistemin temeli olmuştu. Bu, eğitmen olarak günahkâr insanî araçlara, Mesih’in tüm Yahudi idaresinin Kaynağı olduğunu gözönüne almaya sevk eden işin başlangıcıydı.

“Tapınak ile ilişkili olarak hizmet veren herkes, insan ırkı yararına Mesih’in müdahalesini dikkate alarak sürekli eğitim görmekteydi. Bu hizmet, O’nun krallığının yasası demek olan Allah’ın yasasına yönelik sevgi dolu bir kalp yaratmak için tasarlanmıştı.”—Ellen G. White, *Selected Messages*, Kitap 1, S. 233.

“On Emir yasasına, yasaklayıcı olduğundan çok bağışlayıcı bir yönden bakılmalıdır. Onun yasaklamaları itaatte mutluluğun kesin garantisidir. Mesih’ten elde edilmek suretiyle, çağlar boyunca bizlere mutluluk vererek karakterimizi arındırmaya yardımcı olur. İtaat edene ise bir koruma duvarı oluşturur.”—Ellen G. White, *Selected Messages*, Kitap 1, S. 235.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Sık sık yaşamımızda günahı nasıl alt edeceğimiz sorusuyla mücadele ederiz. Kutsal Kitap’ta günaha karşı zafer kazanmak konusunda ne gibi vaatlere sahibiz? Bu vaatlerin gerçekleşmesine yardımcı olması açısından nasıl bir pozisyon almalıyız? Aynı zamanda, tüm kurtuluş umudumuzu başka şeyler üzerine değil de Mesih’in bizler için kazandığı zafer üzerine kurmak konusunda neden çok dikkatli olmalıyız?

❷ Çoğunlukla Hıristiyanların yasanın artık geçersiz olduğunu iddia ettiklerini duyarız. Tabii ki aynı Hıristiyanlar, aslında yasanın geçersiz olmadığı anlamına gelen günaha karşı da seslerini yükselteceklerdir. Aslında bu iddiayla ne demek istemekteler? (İpucu: Bu bağlamda genellikle hangi emir öne çıkmaktadır?)

ÖZET: Yasa, günahkârların Mesih’e olan ihtiyaçlarını göstermek için verilmişti. Bir muhafız olarak Allah hakkında ve kötülükten korunma hakkında talimatlar vermektedir. Fakat aynı zamanda bir eğitmen gibi günahkârlığımıza da işaret etmekte ve kınama getirmektedir. Mesih bizleri yasanın suçlamasından özgür kılar ve Kendi yasasını kalplerimize yazar.